

unge og gamle i sognet, vordende ægtepar, forældre til dåbsbørn, konfirmandforældre m. fl., som det efter nutidens opfattelse ikke længere er rimeligt at sidestille med det frivillige kirkelige arbejde, uanset at der ikke påhviler præsterne nogen egentlig forpligtelse til sådan virksomhed, og at en tilsvarende udvikling må påregnes at ville kunne gøre sig gældende inden for flere andre områder. I øvrigt vil der som hidtil ikke kunne ydes bidrag af rådighedsbeløbet til løsning af almindelige kulturelle, sociale eller diakonale opgaver, ligesom det vil være udelukket at yde tilskud til foranstaltninger, hvortil tilskud vil kunne opnås andetsteds fra i medfør af bestående eller kommende tilskudsordninger, jfr. herved f. eks. lov nr. 233 af 6. juni 1968 om fritidsundervisning m. v.

Efter forslaget vil der som hidtil kunne ydes tilskud af rådighedsbeløbet til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed. Også på dette område er det tænkeligt, at udviklingen vil kunne medføre en udvidelse af kredsen af de foranstaltninger på stiftsplan, som det skønnes rimeligt at støtte med bidrag fra rådighedsbeløbene.

Under hensyn til, at det på indeværende tidspunkt ikke er muligt at skønne over den kommende udvikling inden for det her omhandlede område, har

man fundet det rettest at udelade maksimumsbeløbene af loven, således at det overlades til kirkeministeren under hensyntagen til de til enhver tid fastlagte grænser for rådighedsbeløbets anvendelse, prisudviklingen og det konstaterede behov at fastsætte rammebeløbene. De gældende rammebeløb agtes dog foreløbig opretholdt uændret. Det forudsættes i øvrigt, at kirkeministeren under særlige omstændigheder vil kunne tillade, at de af ham fastsatte maksimumsbeløb overskrides, hvorfor man ikke har anset det for nødvendigt at optage en til § 13, 2. stk., sidste pkt., svarende bestemmelse i den foreslåede nye lovbestemmelse.

Det er en selvfølge, at rådighedsbeløbene som hidtil må opføres i kirkernes budgetter med specificeret angivelse af de formål, hvortil de tænkes anvendt, og at den kirkelige myndighed, der stadfæster overslagene — på landet provstiudvalgene, i købstæderne stiftsøvrigheden —, fortsat skal godkende denne udgiftspost og herunder iagttagte, at det ansatte beløb står i passende forhold til de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, herunder befolkningens størrelse, den stedlige økonomi og betydningen af de formål, hvortil beløbene agtes anvendt.